

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază. Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Pelegriajul“.

Sibiu, 7 Februarie n.

Într'un adaus unic la „Revista Orăștiei“ dl Vasile Mangra numia „pelegriaj“ pe la ministri“ faptul, că după agitație doi dintre membrii eliberați ai comitetului național, domnii Dr. Vasile Lucaciu și Iuliu Coroianu s'au fost prezentat, după-cum se știe, la ministrul-preșident Bánffy și la ministrul justiției Erdélyi.

Numirea aceasta e tendențioasă. Tendența ei o spune însuși părintele Mangra, care zice în articolul seu din „Revista Orăștiei“: „Până când nu voi pune degetul în ranele cuiei, nu voi crede, că între acest pelegriaj și criza „Tribunei“ nu există vre-un nex causal“.

„Nex causal!“ Mare vorbă, și cine crede așa ceva trebuie să aibă puternice motive. Adevărat credința, că e sau nu e nex causal e condiționată de „punerea degetului în ranele cuiei“. Dar cari sunt în acest cas ranele și cuiele?

Ori-cât de temerară această suspiciune am trecut peste ea, căci a intervenit ședința comitetului, și am văzut pe părintele V. Mangra în Sibiu în atingere cu membrii eliberați ai comitetului, special cu părintele Dr. V. Lucaciu, care la tot cazul a putut să imprăștie nedumeririle părintelui Mangra.

Chestiunea aceasta însă interesează negreșit pe toți Români, deopotrivă, ca și pe părintele Mangra, chiar și atunci, când nu toți s'ar simți dispuși a crede în „nexul causal“.

Prilegiul, ca tocmai acum să o tracăm ni-l dă o altă revistă, „Politikai Hetiszemle“ din Pesta; o revistă, care deși e redactată numai de 2 oameni, totuși pretinde în totdeauna a ști mai mult decât toate ziarele politice, cari de altfel lucră cu mult mai mare aparat; o revistă, care caută să-și facă trecere prin știrile cele mai sensaționale de după culisele guvernelor și din palatele regilor. În articolul acestei reviste, reproduc și prin alte ziare ungurești, printre alte absurdități, din cari se vede apriat, că autorul nici idee nu are despre stările noastre interne, se susține și aceea, că Doctorul Rațiu după agitație îndată a alergat la Bánffy să-și mulțumească pentru agitație și să-și asigure, că va schimba direcția „mişcărilor naționale“.

Ori-cât de proastă e aserțiunea autorului din „Politikai Szemle“, (el sub-

crie „M-r“), care de altcum nu știe nimic despre mergerea domnilor Lucaciu și Coroianu pe la ministri, ea convine într'un punct cu zisele dlui V. Mangra: ambele caută a discredita pe domnul Dr. Rațiu. Întreg adausul „Revistei Orăștiei“ era îndreptat în contra Drului Rațiu, eară în fruntea acestui adaus era articolul semnat de dl V. Mangra, care de altcum e unicul care a scris, negru pe alb, „nex causal între criza „Tribunei“ (provocată, vezi bine de Dr. Rațiu) și pelegriajul la ministru“.

Să vedem, ce a fost acel „pelegriaj“?

Actul de grație, prin care membrii comitetului întemnițați în Seghedin și Vaț au fost puși în libertate, a fost un act al Maiestății Sale. Eliberații noștri dela început l-au privit ca un semn, că Maiestatea Sa voește să se facă și Românilor dreptate, dar' nu l-au putut lua decât de un act de favor personal, pentru care țineau ca să mulțumească M. Sale.

De aceea încă din Seghedin dl Dr. Rațiu a anunțat pe colegii sei din Vaț, ca să se întâlnească în Pesta pentru a se înțelege asupra acestei mulțumite. Cei-ce s'au întâlnit în Pesta au fost cu toții de acord, ca să se mulțumească M. Sale. Lipsian însă din Pesta domnii Rubin Patia și M. Veliciu, cari din Vaț au alergat direct la vetrele lor părăsite de atată timp. Dl R. Patia s'a și reîntors la Pesta, pentru a subscrie, dl M. Veliciu însă nu. În așteptarea aceasta timpul trecea, și scrisoarea de mulțumită întârzia.

Asupra modului, cum să se aștearnă scrisoarea de mulțumită, toți eliberații au convenit că ea trebuie așternută prin ministrul de justiție, adevă pe calea obicnuită și legală. Așa s'a și hotărât. La această hotărâre eliberații erau îndemnați prin probe tari din trecut, când s'au convins, că adresele trimise direct la M. Sa nu-i sosesc la mână.

Dar' M. Sa avea să meargă într'una din proximele zile la Cluj, și scrisoarea de mulțumită nu era scrisă de toți. De aceea au convenit, ca deputațiunea de doi, Dr. Lucaciu și Iuliu Coroianu, cari aveau să predea în numele tuturor adresa de mulțumită la mâna ministrului de justiție, se meargă mai întâiu la ministrul președinte Bánffy să-și explice întârzierea adresei de mulțumită și să-l roage, ca până-ce vor putea așterne această adresă, și cu graiu viu se interpreteze înaintea M. Sale mulțumita eliberaților.

Deputațiunea a și împlinit această însărcinare.

Într'aceea gătindu-se și adresa de mulțumită a fost predată ministrului de justiție.

Lucrurile acestea de altcum toate au fost publicate pe larg în zierele noastre, special în „Tribuna“.

Dar' bine, potu-se numi acesti pași, indicați de necesitatea lucrului, „pelegriaj“? — ceea-ce învoalvă în sine căciuire, închinăciune și deosebit devotament față de cineva.

Nu! Acest „pelegriaj“ n'a fost decât un demers legal, care trebuia făcut, dacă eliberații țineau să mulțumească pentru actul de grație.

Dar' „nexul causal!“ — Ce nex poate fi în acest lucru și criza „Tribunei“? Criza a izbucnit pentru secuestrarea „Tribunei“. Secuestrarea s'a făcut pentru-că Albini a denegat declarațiunea cerută pentru asigurarea averii, asigurare hotărâtă deja mult înainte de a se visa chiar despre grație.

Apoi a mai pune acest „nex causal“ în socoteala Drului Rațiu... asta e mai mult decât cutezat. Dr. Rațiu n'a fost, n'a vrut să meargă, la ministru. Ba, după-cum sântem informați, că pentru mergerea la Bánffy a fost hotărât de altă părere.

A fost de altă părere, nu pentru-că doar' ar ține de o crimă să vorbești cu un ministru unguresc, nu, nici-decum. Dl Dr. Rațiu a vorbit însuși cu ministrul ungurești, altă-dată, se înțelege, și pentru aceea e convins, că a făcut, nu crimă, ci folos causei naționale, când incidental a declarat unui ministru (Hieronymi):

„Nu s'a născut încă acel Român, care să îndrăznească a propune măcar și cea mai mică schimbare de program, câtă vreme d-voastră nu faceți un singur pas pentru realizarea pretenziunilor juste ale poporului român“.

Lucru firesc. Poporul român e atât de conștient de sine, încât să sdrobească pe ori-cine ar cuteza să facă ceva în contul lui fără învoirea lui, fie acela nu o persoană, ori-și-cât de populară, ci chiar un comitet întreg.

Dar', ca să revenim, dl Dr. Rațiu a fost atunci de altă părere, pentru-că prevedea, că s'ar pute naște bănuiele asupra acestui pas. Prevederea a fost la loc. Bănuiele s'au iscat, — și curios, tocmai asupra dînsului. Dar' precum ele

s'au iscat, așa trebuie să și dispară, vane și deserte.

Cine le mai încălzește și cearecă să le reînvie, înconștient măcar, rău serviciu face causei.

Nota situației. O revistă prin presa maghiară, — icoana vieții de stat millenară, ne arată nota situației. Miklós Gyula, comitele suprem panamist, e absolvat dela postul seu. Dar' curentul, din care el a răsărit, continuă a-și arăta fructele. O nouă panamă de trenuri vicinale s'a descoperit în comitatul Zala; eroul e comitele suprem.

De altă parte *Pulszky Károly*, nebunitul corupției ocupă toată presa. Eată doi titl. de articoli: „Desmierdarea corupției“ (E-és) „Nebunie și cercoare criminală“ (N. U-ág).

Ei arată nota situației: corupție și nebunie. Note millenare.

Reînnoirea pactului. Trei zile de-arindul, Luni, Marti și Mercuri, s'au ținut în Budapesta între ministrii cisleitani și maghiari pertractările despre reînnoirea pactului, fără însă să se fi ajuns la un rezultat pozitiv.

Cetitorii noștri vor găsi amănunte mai multe în rubrica respectivă a foi noastre.

O schimbare.

Sibiu, 7 Februarie n.

Am promis, că vom arăta schimbarea făcută la „Dreptatea“ în ceea-ce privește punctul de vedere față cu partidul național și cu comitetul partidului național.

Am văzut ieri, cari sunt vederile „Dreptății“ de acum.

În articolul ce l-am reproduc se zice apriat: „interesele bine pricepute ale partidului nostru național pretind dela aderenții lui, ca... aderenții să creadă și să persiste în convingerile lor, că partidul național se află în existență“, „și prin urmare și comitetul seu se află în existență“.

Am constatat cu bucurie aceste vederi, cari pentru „Dreptatea“ denotă o schimbare înspre bine.

De fapt „Dreptatea“ scria cu totul altcum câteva luni mai nainte.

În numărul 253 din anul trecut „Dreptatea“ scria în primul seu următoarele:

„Ca partid român-național, cum eram sântem de fapt disolvați; comite-

tul nostru național ca atare cu aceleași misiuni și cu aceeași autoritate de fapt nu mai există; de convocarea unei conferențe generale electorale a delegaților etc., nu mai poate fi nici vorba, căci o astfel de întrunire azi nu se mai admite nici a se convoca, necum să se permită a se întruni. Toate aceste mici câștiguri și cuceriri ale oamenilor din trecut au fost — șterse din activul și dintre organele luptei și activității noastre naționale.

„Organizare generală a partidului nu mai există aievea, ci numai în închipuirii“.

Ce deosebire între vederile acestea și cele din articolul reproduc ieri!

Din principiile accentuate în articolul reproduc ieri, reiese incontestabil recunoașterea conducătorilor actuali ai partidului, a membrilor comitetului național. Lucru foarte firesc.

Ei, dar' ce zicea „Dreptatea“ cu vre-o trei luni mai înainte?

Cităm din nrul 253 a. tr. ca continuare dela cele mai sus citate.

„Conducătorii!“ — exclamă „Dreptatea“. — Frumos nume, falnic nume. Cei-ce-l poartă și-l au, au tot cuvântul de a se mândri cu el. Dar' cine l'i-l-a dat, cum și când li-s-a dat acest nume?... Nu-i știm cine sunt ei, ce sunt ei?... Cu atât mai puțin putem ști de unde și cum, prin cine și din ce fel de incident li-s-a dat frumosul nume de „conducători“ și încă conducători „români“. Cine i-a recunoscut de atari?“

După o excursiune mai lungă, articolul din numărul 253, continuă:

„Dar' să revenim la conducători!“

Sub această titlatură nu cunoaștem cutare corporațiune sau „grup“ particular. Recunoaștem, că am avut delegați la cunoscutele conferențe din Sibiu, recunoaștem, că adunarea generală pomenită avea un „comitet“ ales din sinul seu, care — „conducea“.

Dar' aceste corporațiuni azi au încetat de a mai exista de fapt și în mod legal.

Cei-ce „conduceau“ în calitate de comitet nici nu au fost, nici pot fi azi „conducători români“, „conducători ai națiunii“.

Așa scria „Dreptatea“ în anul trecut. Și de aceea am zis, că cu bucurie luăm notă de cele zise acum.

Resultatul celor susținute acum e cu totul altul, decât al celor susținute anul trecut.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Stana.

— Novellă. —

De

Margareta Moldovan.

(Urmare și fine.)

Mitru lui Tânase o aștepta fluierând în cetinel câte o horă, se prindeau apoi de mână și își povesteau ce aveau pe inimă. De multe-ori poveștile se lungeau până târziu. Găinșușea era sus pe cer și ei încă tot nu se îndurau să se despartă.

Târziu noaptea se despărțiau și Tânase fluierând câte o doină de răsuna locul, cobora poteca spre sat. Stana se opria la ușa tinzii și asculta doina lui Mitru, până-ce se perdea, ori până când acela începea, atunci intra earăși în cetinel și se culca.

Serile acestea pe la porțiță au ținut până iarna, atunci Stana mergea la șezătoare și se întâlnea cu Mitru acolo.

Cătră Crăciun tot satul știa, că Mitru lui Tânase e în dragoste cu Stana lui Gligor.

Unii ziceau, că ar fi păreche potrivită cum nu mai găsești, alții ziceau, că s'a alege nimic din toată dragostea, că părinții lui Mitru, care sânt gazde bune și cu rîndueală, nu se vor fvoii nici-odată să iee Mitru pe o fată săracă ca Stana, să mai fie încă odată așa frumoasă.

Mitru era din oameni de frunte ai satului, ear' Stana dintre cei mai din urmă,

fata unui pândăș, care trăiește din pâinea bo-gaților.

Era pe la Crăciun, când badea Gligor a băgat de seamă, că fata lui nu umblă pe cai bune, dând în dragoste cu Mitru lui Tânase. Să schimbe cele petrecute nu le putea și gura satului umbla ca melia.

Ce-i păsa Stanei de gura satului? Mitru i-a spus, că-i e dragă, și că în dulcele Crăciunului o va lua de nevastă.

Badea Gligor era cum jmai aspru cu Stana și ca până acum. După-ce a băgat de seamă, că Stana se furișează noaptea afară, că stă cu Mitru de vorbă la porțiță până pe la cina cea bună, ba câte-odată și mai mult, o ocăra, o întrecea pe cealaltă și nu mai avea vorbă bună cătră ea.

Stana a fost crescută fără nici o îngrijire părintească și așa nu mult din aceea ce-i bun s'a legat de ea, afară de aceea, că știa ori-ce lucru și ce lucra, lucra bine. Era dărză și ciudoasă; când o ocărea tatăl-seu mai tare, atunci i-le făcea de-a-n doasele toate cele.

Veni dulcele Crăciunului.

Văzând badea Gligor, că nu avea cu cine se înțelege cu Stana, că vorba lui bună nu prindea, o lăsa acum în dragă voe, să-și facă de cap.

— Nu vreau să știu de ea — își zise bătrânul Gligor — las' să-și facă de cap, că va pomeni ea odată vorbele mele, dar' va fi prea târziu. Și-a plânger ea faptele de acum cu lacrimi ca bobul.

Dulcele Crăciunului a sosit, dar' Mitru nu-i mai vorbea acum Stanei de cununia lor,

și Stana așa se încredea în el, cât prin gând nu-i venia să se îndoească și să-și zică ceva.

Jocul începuse ear' în sat, Stana era totdeauna la horă și Mitru juca mai numai cu ea.

Veni postul Paștilor.

Se făcuse primăvară bine și oamenii eșiau la plug.

Deodată cu primăvara să schimbase mult Stana. Fața ei era mai galbină ca până aci și când era singură se pune de multe-ori pe gânduri, ceea-ce nu făcuse până acum în viața ei.

Cu Mitru se întâlnea tot mai rar, căci ei era toată ziua la plug și la sémănat de primăveri. Duminecă seara să mai întâlneau el la porțiță, dar' înainte de a fi sus găinșușea Mitru se ducea, și coborînd poteca spre sat, nu i-se mai auzia glasul.

În sărbătorile Paștilor era horă mare în sat. Stana veni și ea cu șorțul prins la brâu, și galbină.

După-ce s'a încălzit odată foc, era Stana cea jucătoare de mai înainte. Obrajii i-s'au rumenit, ochii îi scilpiu și juca din toată inima.

Mitru încă o luă la joc, mai mult de silă, cât de voe bună, și își mai ridica capul sumeț, nici nu-i mai descănta Stanei, ca în dulcele Crăciunului.

Gura satului începuse acum din nou, văzând-o schimbată.

De aci înainte Stana venia la horă mai rar.

Era o săptămână până la Ispas.

În sat s'a vestit, că Mitru a pețit fata judei din satul vecin, și că la Rosalii i-a fi ospetul.

Stana a auzit și ea despre aceasta, dar' nu a crezut, că Mitru să o înșele așa tare și lăsa gura satului să bârfească ce va vol.

Fața ei se schimba pe zi ce merge tot mai tare, roșata din obrazi i-a perit chiar de tot. La horă mergea ea și acum câte-odată, căci de, așa-i era firea.

Oamenii, dar' mai cu seamă femeile din sat, au băgat de seamă, că Stana s'a schimbat, ba unele mai bătrâne se uitau la ea cam îndoelnic și dădeau gânditor din cap.

Că Mitru se însoară și ia pe fata judei din satul vecin, o credea în urmă și Stana, căci au trecut patru săptămâni de când Mitru nu a mai dat pe la porțiță și la horă încă nu o mai lua pe ea, de când văzuse că s'a schimbat.

Mitru o încungiura pe Stana acum peste tot locul, nu vrea să dea față între 4 ochi cu ea.

Judele din satul vecin era om bogat și avea numai o fată, cu care Mitru lui Tânase i-s'a ținut credința Dumineca înainte de Ispas. La Rosalii apoi s'au cununat.

Când au venit mirii la socrii mari, Stana nu s'a putut răbda să nu ese și ea în poartă să vadă pe Mitru.

Femeile din sat se uitau acum cu ochi răi la ea, căci văzându-o așa ofilită aveau ce flecări.

S'a pus la o parte, pe unde aveau să treacă nuntașii și când a văzut-o Mitru veș-

tejită de durere a îngăbenit și el, dar' carul a trecut înainte și Stana a rămas în urma lui.

Ar fi strigat după el, l-ar fi blăstemat să audă, dar' știa, că toți oamenii ar fi că-răit-o și ar fi ocărit-o, căci Mitru nu a fost ficioer de până ei și ea să nu-și fi făcut lucru cu el.

Badea Gligor a văzut și el pe urmă că Stana a căzut jertfa dragostei.

De când s'a însurat Mitru lui Tânase nimenea nu o mai văzut pe Stana, nici prin sat, nici la horă.

Făcea ea ce făcea, trăia cum putea, dar' între oameni nu s'a mai arătat.

S'a făcut toamnă și badea Gligor s'a mutat earăși în sat.

Stana se pune Dumineca și în sărbători pe pomnolul cășii la soare și se uita în jos în curtea cîrmei, unde flăcăii se alintau în joc și cătrînțele fetelor se legănau în vînt.

Fața Stanei era ca ceara de galbină și ochii i-se umflau de plâns.

Sedea ea aci pe pomnol, răzîmându-și capul de mîna dreaptă, care i-o spriginea pe genunchi și nu-și lua ochii dela hora din sat.

Și ștergându-și ochii intra în casă la copil.

Din ochi îi cădea câte o lacrimă ferbinte, în lacrimi își scălda durerea sa nemărginită.

Alba-Iulia, Decemvrie 1895.

Acum ea zice:

„Urmează dar' de sine necesitatea, ca partidul nostru între toate împregiurările se rămână întreg și deocamdată să încungiure ori-ce cursă ce i-s-ar pune din ori-care parte și prin ori-ce fel de apucături spre a se divisa.

„Nu se va pute evita însă aceasta în cazul când unii sau alții, iritați ori mâhniiți prin faptele unora și altora din comitet și din membrii redacționali ai „Tribunei“, încep a lua pozițiune hotărâtă pentru unii sau alții, sau contra unora sau altora. Căci ce ar însemna aceasta altceva, decât diferite grupări de oameni de ai partidului, ear' grupările ce înseamnă alta decât divizare, formări de partide din partid!

„După ale noastre vederi și priceperi, publicul, adevăratul partidului nu pot lua o pozițiune mai corectă, decât neutralitatea față de frecările sau neînțelegerile dintre membrii comitetului, și nu poate avea față de ei decât datorința, ca ei înșiși să se frământă sau să se înțeleagă și hotărască între dinșii.

„Acest foc trebuie sugrumat în vatra în care s'a aprins, la din contră, el se va lăți asupra avutului întreg, ear' prin lățirea lui se va cauza mare bucurie șarlatanilor nostri politici, cari de prin vecini dau focului tot mereu nutrement.

Ultimul pasagiu e ca inspirat de un suflător cald și mare; — pe când vederile din articolul din anul trecut se par părirea așa de strimbe.

Deosebirea e mare, schimbarea e colosală și e o schimbare spre bine.

Incontestabil, că aici nu e vorba de o contradicție, ci o deosebire.

Stilul ne arată, că altul e autorul articolului din nr. 253 a. tr. și altul acela al articolului reproduș de noi ieri.

Este dar' o deosebire de vederi între oamenii cari scriu în „Dreptatea“, ear' nu o contradicție la același om.

Ori-cum ar fi de altfel, noi ne bucurăm de vederile principale ale „Dreptății“ de azi, — în contrast cu cea dela sfârșitul anului trecut, și atragem atențiunea tuturor membrilor partidului național asupra chestiunii sulevate aici, chestiunea existenței partidului și comitetului național în față cu ordinațiunea de dizolvare a guvernului.

Este cea mai importantă chestiune.

Odoare millenare.

Vor fi multe, de tot multe până la deschiderea aldimășului. Ieri am amintit în cronica despre cel mai nou odor, Pulszky Károly. Într'adevăr merită să dăm mai multe amănunte despre fiul celui mai cult om al Ungariei. Povestea e prea frumoasă.

Jidănițul grof Csáky, pe când era ministru de culte (scandal!) vîrșe în programul său millenar și înființarea unui „Museum de belearte“, însărcinând pe Pulszky Károly cu elaborarea unei memorand detaliate despre organizarea lui. Dl director al pinacotecei „naționale“ a pus cel mai mare pond pe procurarea de tablouri italienești și proiectul său respectiv a fost aprobat și de consiliul de ministri. În primăvara anului 1891, la mandatul dat de Jidănițul Csáky, Pulszky a căpătat din cassa ministerului de culte 250.000 fl., cu cari a plecat în Italia, însoțit de restauratorul museului „național“, W. Beer, un Jidan galician. După patru zile însă, din motive nelămurite încă, Beer a venit îndărăt, ear' Pulszky își continua călătoria sa artistică; cumpăra la icoane fără ori-ce controlă, trimițându-le acasă, unde de către cunosători s'au aflat a nu avea nici o valoare. Dela început încă mulți nu aprobau călătoria lui Pulszky, știindu-l pe acesta că e tare înfundat în mările cămătarilor jidani; dar' secretarul de stat în ministerul de culte, frate cu omul zilei, Pulszky Ágost, a luat asupra-și răspunderea pentru frățiorul său și misiunea millenară-culturală a mers înainte.

Pulszky Károly se opri mai întâiu la Veneția, unde i-a înăunurat misiunea sa, închirînd cinci bărci din cele mai elegante și petrecînd zile și nopți pe Marea Adriatică. Aici a făcut cunoștință și cu frumoasa teatralistă Eleonora Duse, în onoarea căreia a arangiat mai multe serenade cu lampioane. A trăit pe picior mare, închirînd pe seama sa și a Eleonorei etagiul I întreg al unui mare hotel. Un neguțător de tablouri, cari l'a cercetat, îl privea pe Pulszky drept pictor, căci un cărd de „modele“ feminine se purta în mod foarte negnat în saloanele dlui director, care pe atunci n'avea încă „creerii miuții“, ci din contră știa foarte bine ce este rostul vieții.

După-ce se sătura de Veneția, se duse la Roma și Neapoli, unde încă dădea niște sărbări sardanapale, încât li-se ducea vestea foarte departe. Întorcîndu-se *rebus bene gestu*

acasă, foarte sănătos și de bunăvoie, comisia instituită întru cercetarea tablourilor (în care însă nu era nici un pictor), raportase că „toate sînt în cea mai perfectă ordine“. Nu mult după aceea, dl director, patriot millenar, întreprinse o nouă călătorie artistică, de astă-dată numai cu 126.000 florini, ducîndu-se mai întâiu la Londra, unde petrecea ca un baron. Pe drum făcî cunoștință cu o „contesă italiană“, prin mijlocirea căreia a reușit dl director să cumpere pentru Museum millenar „un tablou original de Rafael“, despre care „Münchener Allgemeine Zeitung“ scria la vreme, că cumpărătorul de stat unguresc a fost grozav păcălit.

În modul acesta își îndeplinea misiunea dl director al museului național maghiar, fără însă a crede de necesar de a da cuiva socoteală despre banii cheltuiți. Nici la urgențările ministrului „de culte“ (scandal!) Wlassics nu răspundea nimic, trăind și în Budapesta ca adevărat cavalier maghiar și așteptînd mîndru potopul, care va îngropa nu numai pe el, dar' și pe „ceialalți“, dacă aceștia îndrăsnesc a-l invoca. Deși înșurat, trăia ca un burluc cu mai multe fete, între care mai ales o cântăreață dela „Orfeul Lomossy“, locul de întîlnire al „elitei sociale maghiare“.

Prietenii lui avea în totdeauna rochii după ultima modă din Paris, din stofele cele mai scumpe, astfel încît scotea cu ele ochii chiar și groșetelor și principeselor maghiare. Pe timpul alergărilor de cai dl director al Museului național îi ținea drăguței sale, și un factor feeric cu patru cai.

În astfel de împregiurări Pulszky aștepta sărbările millenare, sănătos. Numai de când a fost descoperit afacerea iubitelui său prieten Miklós Gyula, lumea începî a observa la el semne de alienațiune mentală. Crisa devenise acută tocmai în ajunul ședinței din dietă, când era să se discute bugetul ministerului „de culte“ (scandal!)

Să ne pregătim la multe casuri d'acces-tia încă și până se va deschide Mileniul. Tocmai în momentul când scriem, vedem în „Ellenzék“ o depeșă din Budapesta, tipărită cu litere foarte groase spunînd că s'a descoperit o nouă înșelătorie vicinală, al cărei erou este fișpanul comitatului Zala.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 5 l. c.

Ministrul Perczel reflectează la vorbirile lui Visontai și Ugron, ținute în ședința trecută în afacerea lucrătorilor și își exprimă între aplausele guvernamentailor regretele sale, pentru-că există în parlamentul maghiar apărători ai indivizilor primejdioși binelui public. El dă toată dreptatea poliției, care nu voeste ca să-și crească și ocrotească în țeară oameni ca Ravachol și Caserio.

Lukács Gyula și Beöthy Ákos resping aceste învinuiri și proceduri preventive și declară, că sînt supărați de a vedea între colegi și apărători ai miseriei din țeară. Lukács atrage atențiunea ministrului asupra celui fapt, că Ungurii din Croația sînt dați afară în număr tot mai mare fără vre-un motiv.

Titlul se votează și presidentul anunță, că prin aceasta desbaterea asupra bugetului de interne este încheiată.

Urmează bugetul ministerului de culte și instrucție publică. Raportorul Fenyvessy îl recomandă spre primire într-o vorbire scurtă.

Ministrul Wlassics voeste a se ocupa astăzi numai cu chestiuni culturale, înainte de toate cu chestia congruei. În chestia aceasta este vorba de a repara ceea-ce de o sută de ani s'a întrelăsat. Guvernul s'a convins, că fără o descripțiune congrua nu se va pute regula și astfel se va face această descripțiune cât de curînd. Arată modalitățile sancționate și de Maiestatea Sa și sînt deja comunicate cu episcopatele. După acestea trece la chestia autonomiei catolicilor și arată dezvoltarea istorică a acesteia. Spune, că pentru ținerea congresului catolic nu este anul acesta favorabil, avînd în vedere sărbătorile millenare și lupta electorală apropiată, dar' este în plăcuta poziție de a comunica Casei următoarea preafaltă rezoluțiune: Maiestatea Sa s'a îndurat preagrățios a încuviința ținerea congresului, însă pentru un timp ce se va hotărî mai târziu. De basă la consultările acelu congres va servi proiectul elaborat în anii 1870/71.

Deputatul Sággy se ocupă și el cu aceste chestiuni și regretă, că congresul nu se poate convoca deja pentru toamna ce vine. Cere, ca imediat după alegerile generale să fie convocat congresul.

Desbaterea se va continua în proxima ședință.

La ordinea zilei fiind interpelările, deputatul Várady, după o scurtă vorbire, face în afacerea Pulszky următoarea interpelare: „Întreb pe dl ministru, că i-s-a dat directorul pinacotecei socoteala despre sumele

ce se urcă la mai multe mii de florini, ce i-s'au încredințat de către guvern pentru procurarea obiectelor de artă pe seama museului de belle-arte“.

Miustrul Wlassics dă un răspuns detaliat, în care comunică, că Pulszky i-s-a cerut timp de o săptămînă pentru înaintarea socotelilor. După-ce această săptămînă a trecut, el a dispus cercetare în contra lui Pulszky. Despre rezultatul cercetării va relata Casei cu proxima ocazie. Cere să i-se iee răspunsul la cunoștință.

Várady nu poate lua răspunsul la cunoștință și cere desbatere asupra chestiunii. După o mică desbatere se votează și pentru luarea la cunoștință votează 88, ear' contra 77. Astfel guvernul a obținut o majoritate de 11 voturi. (În timpul din urmă majoritățile guvernului au fost foarte caraghioase și deplorabile. Scandalul dela Borșod a fost sancționat cu 47 voturi, opera a fost mîntuită cu 22 voturi și chestiunea Pulszky, s'a aplanat deocamdată cu 11 voturi. Panama crește și majoritatea tot descrește. Krachul e în prospect. Red.)

Reinoirea pactului economic.

Despre conferența de Marți oficioasă „Budapester Correspondenz“ relatează:

Înainte conferenței între ministrii de resort, contele Goluchowski a avut o convorbire de un cîas cu contele Badeni și cu baronul Bánffy. După-ce ministrul de externe s'a depărtat, ministrii au reluat în desbatere tot complexul chestiunilor privitoare la convențiunea comercială — vamală, cu care privilegiu s'au ivit în mai multe puncte diferențe principiale de vederi în modul de a pricepe lucrurile și privitor la dorințele ambelor guverne, diferențe cari nu s'au putut delătura în acea ședință. Deasemenea nu s'a putut ajunge la vre-o înțelegere în chestiunea tarifelor de drum de fer, a taxelor de consum asupra petrolului și alcoolului.

A treia zi, Mercuri, pertractările s'au sfîrșit deocamdată și ministri cisleithani se întoarseră încă seara la Viena. Sus pomenita corespondență scrie despre ziua a treia a pertractărilor:

Nici astăzi ministrii celor două jumătăți ale monarchiei n'au reușit să ajungă la o înțelegere asupra tuturor chestiunilor ce privesc resorturile de comerț, de finance și de agricultură, fixându-se punctele în care părțile se deosebesc încă. Aplanarea diferențelor se va încerca a se face deocamdată prin corespondență. Va depinde dela rezultatul pertractărilor în scris, timpul când vor pute fi earăși reluate pertractări prin viu graiu....

Cei doi ministri de finance, înainte de a fi venit în palatul ministrului-president (unde se țin conferențele), au avut o convorbire de o oră, fără să fi ajuns la o înțelegere perfectă asupra chestiunilor de aplanat în resoluțiunile lor, privitor mai ales la dările de consum și la regularea valutei...

Chestiunea *quotei* nici n'a fost atinsă cu privilegiu pertractărilor din aceste trei zile. A rămas cum s'a stabilit mai înainte, anume că cei doi ministri-presidenti vor aduce în parlamentele lor respective pe la mijlocul lunii Februarie propunerea de a se alege deputați de câte 15 membri cu scop de a stabili *quota*...

Și tocmai *quota* este punctul cel mai greu de rezolvat; ea este și va rămîne chestiunea cea mai importantă a pactului economic dualistic; stabilirea ei poate chiar să aibă o influență retroactivă, ba și disolvantă asupra învoielii privitoare la toate celelalte chestiuni ce compun compromisul economic. Căci o clausulă întrudusă în pact îndată la încheierea lui în 1867 spune, că dacă cele două guverne n'ar pute înțelegere asupra stabilirii *quotei*, monarhul ar să decidă.

Acum earăși parlamentele au cîventul.

REVISTA PRESEI.

Ținem să declarăm încă de cu vreme, că ceea-ce noi reproducem aici în resumat sau citat nu-i iertat să treacă ca o părere a noastră, nici măcar ca o aprobare tacită. Aici reproducem pur și simplu pentru a face cunoscut cetitorilor nostri ideile altora. Părerile noastre asupra acelor vederi le spunem, când aflăm cu cale, ca și până acum, într'alt loc al ziarului nostru.

„Gazeta Transilvaniei“ se ocupă în primul articol cu nebulul de carnaval, Pulszky Károly. Casul acesta aruncă „lumina cea mai

tristă asupra ticăloșilor și a favoritismului scârboș, pe care se razimă sistemul domnitor“.

„Dreptatea“, în prim-articolul „Opera din Budapesta“ traduce un articol pe această temă din „Egyetértés“. „Prin acoperirea spelelor folosite pentru operă — zice „Egyetértés“ — statul nu face altă, decât că prin oamenii săraci acopere speșele de petrecere ale oamenilor mai bogați. O procedură aceasta, care în nici un mod nu se poate motiva“.

CRONICĂ

Sibiu, 7 Februarie n. 1896.

Un frumos dar pe seama bisericii. Din Zoltan ni-se scrie: Economul Ioan Mihail, diu Zoltan (comitatul Törnavai-mari), vîzînd lipsese, în cari se află biserica, a dăruit din adevărat simț creștinesc pentru ajutorarea bisericii, 5 obligațiuni în suma de 492 fl., pentru care subscrise în numele reprezentanței bisericești fi aduc călduroasă mulțumită, dorind ca D-zeu să-și răsplătească pentru această jertfă curată, adusă pe altarul bisericii. Zoltan, 24 Ianuarie 1896. George Vădășan, paroh gr-or.

D-șoara Agata Bărsescu s'a prezentat alături împreună cu directorul teatrului Raimund la principele Ghica, legatul României la Viena, cu acea rugare, ca să binevoască a invita pe augusta scriitoare a dramei „Ultranda“ la prima reprezentație a acestei drame ce se va da Sâmbătă în 8 l. c. în teatrul Raimund. Principele Ghica le-a pus în prospect venirea reginei și a promis că va invita telegrafice pe Maiestățile Lor.

Dl Dr. Ghiță Pop, după-cum aflăm din foile de dincolo, și-a prelucrat drama sa „Horea“, editată de societatea de lectură „Petru Maior“ din Budapesta și a prezentat-o „Teatrului Național“ din București pentru a fi studiată pentru scenă.

Decanul facultății de drept din București. Cetim în „Ziua“: Dl profesor Aristidi Păscă, actual decan al facultății de drept dela universitatea din București, a fost numit pe un nou period de trei ani, în zisul post, conform art. 227 din legea instrucțiunii publice.

La universitatea din Geneva s'au înscris pentru semestrul de iarnă cu totul vre-o 200 de studenți, dintre cari o terțialitate de naționalitate rusească. La facultatea de medicină sînt vre-o 50 de studenți din Rusia. La facultatea literară (Faculté des lettres) sînt damele în preponderanță; dintre 136 înmatriculați sînt 75 de ascultătoare, între cari și 4 Române. Mare progres face chestia femeii.

Demonstrația studenților din Zürich. Studențele din Zürich în frunte cu Rusoile au înscenat o demonstrațiune în contra unui privat-docent de filosofie, din motivul, că acesta s'a folosit în prelegerea sa asupra emancipațiunii femeii de părerea lui Nietzsche, conform căreia o femeie ce studiază este anormală din punct de vedere civil. Demonstrația a constat din părăsirea aulei de prelegere între strigăte vii de desaprobare.

29 Februarie. Cine s'a născut în 29 Februarie este recercat ca la tot casul să-și sărbîreze în acest an ziua nașterii, căci în un period de opt ani nu va mai avea privilegiu. Februarie '99 nu vom avea peste 4 ani ci numai peste 8, adevă la anul 1904.

Știre literară. Aflăm, că în editura Sococ va apare peste puțin, Rascolnikov, vestitul roman psihopatic al lui Dostojevski, tradus de cunoscutul M. Canianu.

Mort neîngropat. Ni-se comunică următorul cas: În comuna Sebeșul-de-sus din cercul matriaral al Rusciului, de lângă Șieu-lmare, un mort de 6 zile stă neîngropat, din cauză, că matriarlatul nu e acasă, și cine știe când va sosi domnia-lui să ne dea slobozenie să îngropăm mortul. Bravo! canoniști din Mecca-jidano-maghiară!

Încă un falsificator de bani. În Budapesta a fost deținut diurnist Daroczy Károly din motivul, că de un timp scurt se ocupa cu falsificarea de bani. El a falsificat moneda austriacă (din anul 1876) și bani ungurești de un florin (din anul 1888). În locuința lui au aflat forme de gips, mai mult material de plumb și vre-o câteva monede.

Rectificare. În darea de seamă și mulțumită publică referitoare la colectele întreprinse pentru ajutorarea Românilor din Mercurea, publicată în Nr. 47 al „Tribunei“, s'au străcurat unele erori. Anume la lista Nr. 95, suma e florini 19 și un leu, ear' speșele fac fl. 36.45 și nu 26.45.

Dela „Asociațiune“

Sibiu, 7 Februarie n.

Despre ședința de ieri a comitetului „Asociațiunii“ aflăm următoarele:

Ședința s'a început la 4 ore d. a. și a durat până la 6 și jumătate. President: vicarul I. M. Moldovan.

Punctele mai însemnate ale ședinței au fost:

1. Președintele anunță, că pertractarea asupra lăsamîntului Olteanu se va face la 28 Februarie în Cluj, la notarul public. Președintele a fost citat la pertractare. Comitetul de-

cide, ca avocatul „Asociațiunii“ să fie înființat pentru a se înființa și a o reprezenta. Olteanu, de care e vorba aci, a fost inginer în România, de origine transilvănean. El a testat „Asociațiunii“ 100.000 franci. Moștenitorii lui au atacat însă testamentul.

2. Despărțimentul Bran trimite procesul verbal al adunării sale generale ținută la 3 Noemvrie anul trecut. La proces sînt aceluși 1223 fl. 74 cruceri, încasasați ca taxe dela membri.

Din procesul verbal apare, că domnul George Tămaș a ținut o prelegere „despre indiferentism“.

Adunarea generală a despărțimentului a luat într'altel și un conclud interesant. Ea a declarat că consideră pe toți Românii de pe teritoriul despărțimentului, eo ipso, ca membrii ajutători, și caută să încaseze dela toți taxe. Comitetul central laudă zelul despărțimentului, dorește și el ca toți Românii să se simtă obligați a fi membrii, dar' sîl nu-i poate și de aceea îndreaptă la mai cruțătoare aplicare a statelor. Proxima adunare generală, împreună cu expoziție, se va ține în Bran.

3. La concursul pentru stipendiul de 100 fl., destinat unui elev al școlii de sculptură în petra ori lemn, n'a reflectat de cît un singur concurent, care încă și-a retras rugarea. Astfel concursul se va repeți.

4. S'a cetit rescriptul ministerial prin care se confirmă alegerea de membru onorari a dlui Dr. G. Weigand.

5. Concursul la premiul 300 fl., destinat unei cărți didactice (manual de școală) s'a rezolvat definitiv. Dintre cele 2 operate intrate la concurs, unul al răposatului profesor Dr. I. Tanco: „Vieța și scrierile lui Virgiliu în Marone“ a fost retras dela concurs de vîduva doamna Tanco, celalalt, „Laocoon“, traducere din nemțește, după recensiunea și apreațiarea, ce i-a făcut-o dl Virgil Oniț, director gimn. în Brașov, a fost respins de comitet, ca necorespunzînd condițiilor de concurs, fiindcă traducerea e incompletă și nu e manual de școală.

Astfel premiul de 300 fl. rămîne neconferit.

8. Punctul cel mai important a fost rescriptul ministerial, prin care se cer mai multe modificări în proiectul de statute votat la adunarea generală din Blaj. Întreaga cauza s'a prelat comisiunii însărcinată cu facerea statutelor, pentru-ca la proxima ședință se referere. Discuția asupra acestui punct — după părerea comitetului — e prematură și în defavorul cauzei, de aceea nici detalii n'am putut afla.

9. Se prezentă noua întocmire a corpului didactic dela școală „Asociațiunii“. Comitetul ia la cunoștință instituirea d-șoarei Cioban de învățătoare în locul domnișoarei Băcilă.

Se decide a se face o reparare mai însemnată la frontul casei „Asociațiunii“, în preț de vre-o 1500 fl. După lucruri mai puțin importante ședința se încheie.

VIEȚA SOCIALĂ.

Învitări.

Învitare la petrecerea cu joc ce se va arangia de „Reuniunea pompierilor voluntari“ din Sîlște la 11 Februarie 1896 în „sala cea mare a școlii“. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Începutul la 7 ore p. m. Întrarea de familie 1 fl., de persoană 50 cr. Oferte maritimose se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

Învitare la petrecerea de iarnă ce se va arangia în comuna Figa (Füge) la 9 Febr. a. c. st. n. în localitățile școlii gr-cat. din loc. Venitul este destinat în favorul bisericii și școlii. Prețul de intrare de persoană 50 cr. Începutul la 7 ore seara. În pauză se vor juca jocurile naționale: „Bătută“, „Călușul“ și „Romanul“. Prea stimatele familii sînt avise la proviziunea proprie.

Concertul universitarilor din Cluj.

(Raport special al „Tribunei“).

— 6 Febr. n.

Tinerii Români din Cluj, pe lângă școlul principal, inherent pozițiunii lor de studenți universitari și pe care trebuie să-l aibă totdeauna înaintea ochilor, anume de a-și vedea de studii, de a-și câștiga cunoștințe multe și bogate, pe lângă îndatorirea ce o au ca Români de a se interesa viu de chestiunile naționale mai au de împlinit încă o misiune nu mai puțin importantă, ce li-se impune prin faptul, că studiază într'un oraș pentru ei cu totul străin.

Clujul e centrul cultural și social al puternicilor zilei, și întreaga vieță publică poartă caracterul exclusiv maghiar, ear' elementul român e foarte slab reprezentat.

Stînd lucrurile astfel tinerii români în bună înțelegere cu inteligența mai au che

Balada „*F-moll* a lui Chopin”, executată pe pian, a plăcut foarte mult tuturor și poate mai mult cunoscătorilor și specialiștilor în ale muzicii, din cari, durere, eu nu fac. parte. De aceea nici nu vreau, ca în lipsă de o critică și o apreciere din partea unui

v. mol.

Ministrul-president bulgar Stoilov a sosit aici alaltaieri seara. Scopul calătoriei sale stă în legătură cu trecerea prințului Boris în sensul, că după-ce Tarul a primit a fi naș, se roage pe Sultanul de a se reprezenta și el, ca suveran al Bulgariei, printr'un sol la ceremonie. Pe lângă aceasta se mai crede, că dl Stoilov și un alt scop urmărește, mai mare, anume, ca ambasadorul rusesc Nelidov să se întreprună pe lângă Sultan pentru recunoașterea prințului Ferdinand.

ovės hect. n. 2.— până 2.50; cucuruz hect. fl. 3.70 până 4.10; mălaiu hect. fl. 4.— până 4.50; cartofi hect. fl. 1.20 până 1.40; sămënța de cânepă hect. fl. 4.90 până 5.20; mazêre hect. fl. 5.— până 5.50; linte hect. 7.— până 8.—; fasole hect. fl. 5.— până 5.50; păsăte de grâu 100 chilo fl. 15.— până —.; făină nr. 0 100 chilo fl. 14.80; făină nr. 1 100 chilă fl. 13.40 făină nr. 3 100 chilo fl. 12.—; slănină 100 chilo fl. 54.— până 56.—; unsore de porc 100 chilo fl. 58.— până 60.—; sêu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—; sêu de lumini 100 chilo fl. 28.— până 30.—; lumini turnate de sêu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; săpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fân 100 chilo fl. 2.90 până 3.20; cânepă 100 chilo fl. 34.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirt p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de vițel chilo 34 până 55 cr.; carne de porc chilo 48 până 52 cr.; carnea de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 30 până 34 cr.

grâu hectotru fl. 5.20 până fl. 5.50; grâu
mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; săcara fl. 3.50
până fl. 3.70; orz fl. — până fl. —; ovės
fl. 2.30 până fl. 2.50; cuceruz fl. 3.— până
fl. 3.70; mazere, fl. 5.25 până fl. 5.50; fasole
fl. 5.— până fl. 5.25; linte fl. — până fl.
—; sēmēnță de cânepă fl. 4.— până fl. 5.—;
sēmēnță de in fl. 6.— până fl. 7.—; cartofi
fl. 1.20 până fl. 1.80; malaiul fl. — până
fl. —; sēu brut 100 chilogrami fl. 20.—
până fl. 24.—; lumini de sēu turnate fl. 36.—
până fl. 38.—; unsoare de porc 100 chl. fl.
70.— până fl. 80.—; slanina 100 chilo fl.
50.— până 70.—; săpun 100 buc. fl. 20.—
până fl. 30.—; cânepă fl. 30.— până fl.
32.—; fēn fl. 2.— până fl. 2.40; carne de
vită chilo 36 cr.; carne de vițel 32 până 40
cr.; carne de porc 48 până — cr.; carne de
oaie — până — cr.; ouă 4 cu 10 cr.

8 Februarie n. 1896.
Italian: (†, P Ioan gură de aur.
Gregorian: Ioan Mil.
 Soarele: răsare 7.48 apune 4.40 m.

Sibiul, 7 Februarie a. 8 ore dimineața				
Presiunea atmosferică în mm. (Mediu al lunii 726.5)		Temperatura după Celsius	Maximul și mi. înul de temperatură	Direcția vântului
Observații	Diferența din presință			
831	+1.3	-0.8	+2.6-0.8	NV

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vântul	
			direcția	viteza
Budapesta . .	782	— 11.20		1
Satmar	782	— 8.1	SV	2
Buj	781	— 2.4	V	2
Orșova	—	— 11.0	N	1
Arad	783	— 11.4	NO	2
Panciova . . .	784	— 11.8	NV	2

În 7 Februarie n. 1896.
Hotel „Neurhrer”. A. Schneider M. Sollinger
și Fröhlich, voiașiori din Viena. R. Welica și A.
Schwarz, neguțatori de vin din Viena. Grätzer și E.
Braun, voiașiori din Budapesta. Popovici, come ciant
din București.

Sâmbătă, 8 Februarie n. 1896 :

„Schmetterlingsschlacht“.

Renta de aur ung.	6%	
" " "	"	(122 3)
Reita ung. v. d.	4%	99.
Procentual celilor ferate ung.		125.80
Aziada de districte; celilor ferate de Ost ung. (de comitate)		(121 7)
Aziada de districte celilor ferate de Ost ung. (de exelanie)		100.—
Estatul ungar ung.		97 15
" " corate slavone .		101 —
Ungharie cu prelatii ung.		163 —
Localitatea regularelor laei de Suedia.		142. —
Braze de fierre austriece.		100 65
" " de fier austriece.		100 93
" " din Austriece		122 —
Kaiser-Alexander din 1866		
2. Renta de aur ungar-romane		120
" " de aur ung.		(215)
" " de aur ung.		2 650
Anghiei		
Gabieri austriece		5 71
Napoleon vici		9 65
Metal 100 mil. germane		59.80
Lunda 10 Lira de Belg.		132.50

Din 24 Ian	— 4 ore p m.	Cassa
Reman rom. pe 1878	5%	100
Reman română amoro.	5%	97
Reman (Simplificat)	5%	99
Oblig. de stat C. M. E.	5%	—
Securitat. (Rim. covr.)	3%	100
Impremunat mun. pe 1878	5%	87
Securitat. fidei. rom. pe 5%	5%	—
Securitat. fidei. rom. pe 7%	7%	—
Idem urbane	7%	—
"	6%	102
"	5%	87
Banc-Nat. (1913)	101 val. 1000	2436
Sec. Banca Rom. (250)	101 val. 1000	223
Sec. Banca Agric. (400)	101 val. 1000	237
Sec. Banca Com. (100)	101 val. 1000	215
Sec. Banca Ind. (100)	101 val. 1000	198
Oblig. Banca Rom. (100)	101 val. 1000	223

London 8 luni
Berlin 8 luni
Facin 8 luni
Viena
Agiu

„CRIȘANA“

SOCIETATE DE ECONOMII ȘI CREDIT IN BRAD.

Convocare.

Membrii societății de economii și credit „CRIȘANA“ sunt invitați la a

V-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în 15 Martie st. n. a. c. la 2 ore p. m. în localitatea societății în Brad.

Obiectele:

1. Deschiderea adunării.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Constatarea împlinirii prescripțiilor din §§-ii 50 și 76 ai statutelor.
4. Alegerea alor doi bărbați de încredere și doi secretari pe un an.
5. Raportul direcțiunii și al comisiunii de supraveghere pro 1895.
6. Deciderea asupra compturilor anuale și a distribuirii profitului curat.
7. Salariile oficialilor pro 1896.
8. Fixarea marcelor de prezență pro 1896.
9. Alegerea comisiunii de supraveghere.

În lipsa membrilor recerți de peste jumătate din părțile fundamentale adunarea în sensul §-ului 51 se va ține la 22 Martie st. n. a. c. la locul și timpul indicat. Membrii pot lua parte în persoană sau prin plenipotențiații lor în sensul §-ului 52 din statute.

Numărul membrilor înscrși cu 31 Decembrie 1895 a fost 114 cu 419 părți fundamentale à 50 fl. = 20950 fl.

Brad, la 31 Decembrie 1896.

Vasilin Damian,
director.

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Casa în numerar	2661 69	Capital social	20950 —
Cambii escomptate	113235 01	Depuneri spre fructificare	104513 58
Împrumuturi pe obligațiuni	30485 56	Cambii reescomptate	12370 —
Împrumut hipotecar	7589 30	Dividende neridicate	107 59
Mobilier	fl. 390.79	Fondul de rezervă	6284 12
după amortisire de 10%	39.08	Interese anticipate	2835 86
Interese de reescompt anticipate	180 16	Diverse conturi creditoare	50 —
Anticipațiuni	110 —	Profit curat	7502 28
	154613 43		154613 43

Contul profitului și perderilor:

Eșite:		Întrate:	
Interese de depuneri	5157 40	Interese	11006 07
Interese de reescompt	980 31	Provisiune	2787 74
Salarii	1420 —	Diverse	3343 02
Chirie	200 —	Taxa de înscriere	19 —
Competențe de timbru	32 59		
Spese diverse	508 45		
Mărci de prezență	255 —		
Amortisațiuni de mobilier	39 08		
Contribuțiuni:			
a) erarială	fl. 469.97		
b) comunală	130.40		
c) de 10% după int. de dep.	515.85		
Profit curat	7502 28		
	17155 83		171 5 88

Brad, la 31 Decembrie 1895.

Vas. Damian m. p., Ioan Rusu m. p., Stefan Albu m. p., Petru Rimbaș m. p.,
director. cassar. controlor. comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghere am examinat contul bilanțului precum și contul profitului și al perderilor și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare le-am aflat în consonanță și exact.

Simion Băcilă m. p. Petru Gligor m. p. Teodor Pop m. p.

Se află de vânzare la „Institutul Tipografic“ în Sibiu

Călindarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Prăvălia industriaișilor români din Sibiu,
Strada Cisnădiei Nr. 27.

Avem onoare a aduce la cunoștință onoratului public, că cu începutul lui Februarie am deschis pentru servirea publicului o

BĂCĂNIE

sub firma însoțirii noastre.

Legăturile însoțirii noastre cu principalele case și fabrici din țările străine și patrie, cunoștințele practice a conducătorului prăvăliei ni-a pus în plăcută stare ca să putem oferi și servi onoratului public cele mai bune și proaspete mărfuri de băcănie, cu prețuri moderate.

Ne-am îngrijit, că măiestrii români de profesiune pantofari și cismari din magazinul nostru să poată cumpăra tot felul de pei și articli trebuincioși în aceste măiestrii cu prețuri cât se poate de moderate.

Asigurând pe onoratul public despre serviciul prompt și acurat, totodată cerem binevoitorul sprigin, cu deosebită stimă și considerațiune

Direcțiunea

Însoțirii de credit și depuneri a industriaișilor români
din Sibiu.

[683] 1—

Pentru „Institut Tipografic“ T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.

Nr. 35—896.

[597] 3—3

Concurs.

Devenind vacant postul de adjunct notarial (practicant) al comunei Tilișca, pentru ocuparea aceluia se eserie concurs cu termen până în 20 Februarie st. n. 1896.

Emolumentele sunt:

Salariu fix alodiu	220 fl.
Relut de cuartir și lemne	31 „
Suma	251 fl.

plus o remunerațiune din partea notarului, amăsurați purtării și zelului ce va dovedi adjunctul.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a se adresa direct primăriei comunale, care bucuroș servește cu informațiuni detaliate.

Tilișca, în 31 Ianuarie 1896.

Primăria comunală:

Valeriu Millea, Savu Frăcea,
notar. primar.

Tee ostindică

din plantele lui

Moritz Ritter von Mann
in Assam (India).

1/8 chilo fl. 1.15, cu porto postal cu tot fl. 1.30
1/16 „ „ —.58, „ „ „ „ —.63

Această eminentă tee, care excelează atât prin sporul cel mare cât și prin gustul cel admirabil și mirosul plăcut, își dobândește și la noi un tot mai mare cerc stabil de cumpărători.

Veritabilă se poate procura numai la [588] 1—3

Ludwig Michaelis, Sibiu,
Strada Cisnădiei 27. Piața-mică 12.

„MUREȘIANA“, institut de credit și de economii în Reghin.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „MUREȘIANA“ se invită în sensul §-lui 16 al statutelor la a [618] 1—1

VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Reghin la 14 Martie n. 1896 la 9 ore a. m. în localul institutului.

Obiectele ordinei de zi sunt:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere.
2. Deciderea asupra conturilor și asupra împărțirii profitului curat.
3. Alegerea alor trei membri în direcțiune.
4. Alegerea comitetului de supraveghere pe anul curent.
5. Fixarea marcelor de prezență pe anul curent.
6. Deciderea asupra înmulțirii capitalului social.
7. Deciderea asupra înființării fondului de pensuni.
8. Eventuale propuneri.
9. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiați, sînt rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile și eventual documentele de plenipotență cel mult până la 13 Martie n. la 5 ore d. a.

Reghin, la 1 Februarie 1896.

Direcțiunea.

Slivovița de Bănat

premiată cu diploma de onoare, medailă de aur și hors concurs,
din căzănăriile lui

Câmpianu și Smeu,
Prigor (Bănat).

[3590] 10—25

Deposite: Viena IV., Wiedner Gürtel nr. 20.
București, Calea-Griviței nr. 117.

Se caută reprezentanți români în orașe mari pentru Austro-Ungaria.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piporuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tein legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăoșitul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărănioul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genuștoea.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Frietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Grafului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Șărcăuțul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Măscă-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana e aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Fosacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Busalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.